

Bruxelles, den 18.9.2014
COM(2014) 589 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
ÅRSBERETNING FOR 2013**

KAPITEL 5 "REGIONALPOLITIK, TRANSPORT OG ENERGI"

DA

DA

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2013

KAPITEL 5 – "REGIONALPOLITIK, TRANSPORT OG ENERGI"

5.7. Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i den forenkling, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til at tilpasse støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.

5.16. Kommissionen tilslutter sig denne vurdering som anført i arbejdsdokumentet "Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009" (SEC(2011) 1179 af 5.10.2011). I dette dokument angiver Kommissionen konkrete foranstaltninger til at afbøde disse risici (især yderligere vejledning og videreuddannelse af forvaltningsmyndighederne vedrørende identificerede risici, rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, afbrydelses- og suspensionsprocedurer samt revisioner, der er rettet mod de mest risikobetonede områder).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.20. Fælles svar på punkt 5.20 og 5.21:

Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst rapporteret for 2013 er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de seneste fire år.

Dette bekræfter, at fejlforekomsten for programmeringsperioden 2007-2013 fortsat er stabil og betydeligt under de rapporterede fejlforekomster for programmeringsperioden 2000-2006. Dette skyldes de styrkede kontrolforanstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens strenge politik for afbrydelse/suspension af betalinger, når der konstateres mangler, som anført i den årlige aktivitetsrapport for 2013 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. punkt 2.111 F, s. 44-45). Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer/medlemsstater og træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler, gennem en streng politik for afbrydelse/suspension af betalinger. I den nye programmeringsperiode 2014-2020 er Kommissionens muligheder for at træffe korrigerende foranstaltninger blevet yderligere styrket, idet medlemsstaterne i visse situationer ikke længere får mulighed for at genanvende midler, hvilket resulterer i finansielle nettokorrektioner. Det vil være et vigtigt incitament for medlemsstaterne til selv at påvise og korrigere fejl inden attestering af årsregnskaber over for Kommissionen.

Derudover kan Kommissionen i henhold til finansforordningen (artikel 80, stk. 4) og i overensstemmelse med samhørighedspolitikens regler (artikel 99, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006) anvende faste eller ekstrapolerede korrektioner, hvis det ikke er muligt præcist at identificere uretmæssigt anvendte beløb, hvilket ofte er tilfældet. Det var tilfældet for regionalpolitikken i 2013. Kommissionen har handlet inden for rammerne af sin kompetence og i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for at beskytte EU's budget. I henhold til Rettens metode foretages der justeringer, hvis der fastslås en forbindelse til individuelle transaktioner. Efter Kommissionens opfattelse dækkede de anvendte faste korrektioner alle de pågældende programmer og transaktioner. Se også Kommissionens svar på punkt 1.17.

5.23. Fælles svar på punkt 5.23 til 5.25:

Selv om Kommissionen og Retten reviderer overholdelsen af reglerne for offentlige indkøb på samme måde, har Kommissionen siden programmeringsperioden 2000-2006 anvendt proportionale faste korrektioner, og derved tages der hånd om risikoen for at påføre EU-budgettet tab, ligesom der tages hensyn til uregelmæssighedernes art og omfang.

Disse faste korrektioner anvendes af Kommissionen og af de nationale myndigheder i forbindelse med pålæggelse af finansielle korrektioner for overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på fejl, der er rapporteret af Retten.

Kommissionen bemærker ligeledes, at dechargemyndigheden har opfordret Kommissionen og Retten til at harmonisere den måde, hvorpå de kvantificerer fejl ved offentlige indkøb (Europa-Parlamentets afgørelse af 17. april 2013 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011).

Kommissionen ajourførte i 2013 sin afgørelse om kvantificering af fejl i forbindelse med offentlige indkøb ved delt forvaltning, herunder for så vidt angår udgifterne til samhørighed og udvikling af landdistrikter (jf. Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 final).

På baggrund af denne afgørelse vurderer Kommissionen, at kvantificeringen af fejl i forbindelse med offentlige indkøb i 2013 vil være op til 0,6 procentpoint lavere end Rettens skøn ved anvendelse af Kommissionens egen kvantificeringsmetode.

Tekstboks 5.1 – Eksempler på alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb

c) Med hensyn til Den Tjekkiske Republik understreger Kommissionen, at den anvendte en fast korrektion på 10 % på alle udgifter under dette program fra 2007 til den 31. august 2012, der dækker rapporterede fejl af samme karakter som de fejl, Retten har konstateret. Denne korrektion fandt anvendelse på alle projekter revideret af Retten.

5.26. Kommissionen vil følge op på alle fejl rapporteret af Retten i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 final.

5.27. Fælles svar på punkt 5.27 til 5.29:

Kommissionen søger at sikre, at støttemodtagerne og programmernes forvaltningsmyndigheder er bevidste om støtteberettigelsesreglerne. Dette kan gøres gennem uddannelse og vejledning, og for regionalpolitik og bypolitik bør forvaltningsmyndighederne viderebringe denne viden til alle organer med ansvar for forvaltning af midlerne. For regionalpolitikken giver Kommissionen, når den identificerer komplekse regler på programniveau, medlemsstaten anbefalinger om at forenkle reglerne.

Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de programmyndigheder, hvor der er identificeret risici.

5.31. Kommissionen er den kompetente myndighed i EU, der kan beslutte, hvorvidt en støtte er forenelig med reglerne for det indre marked. Den skelner i denne forbindelse mellem overtrædelser af formelle og proceduremæssige statsstøttekrav og støttens uforenelighed med reglerne for det indre marked, der indebærer, at støtten ikke er i overensstemmelse med væsentlige betingelser i statsstøttereglerne. Støtte, der ikke opfylder formelle og proceduremæssige krav, kan derfor stadig opfylde materielle krav.

Kommissionen noterer sig Rettens bemærkninger og vil følge op på de sager, som Retten har identificeret.

5.32. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de pågældende systemer i højere grad kan forhindre fejl i fremtiden inden attesteringen. Kommissionen er enig i, at der

skal foretages en grundig og rettidig forvaltningskontrol for at forhindre, at uregelmæssigheder overhovedet finder sted, eller at de inkluderes i betalingsanmodninger attesteret over for Kommissionen.

Kommissionen har siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrollen af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide af programrevisionsmyndigheden. Resultaterne af disse revisioner ved udgangen af 2013 er fremlagt i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. s. 41).

Kommissionen henviser til de styrkede procedurer i regelsættet for programmeringsperioden 2014-2020, i henhold til hvilken forvaltningskontrollen (herunder kontrol på stedet) skal foretages rettidigt med henblik på den årlige attestering af årsregnskaber for de enkelte programmer over for Kommissionen og forvaltningsmyndighedernes indgivelse af forvaltningserklæringer. Efter Kommissionens opfattelse vil disse styrkede kontrolprocedurer reducere fejlforekomsterne permanent.

5.36. Fælles svar på punkt 5.36 og tekstboks 5.5:

Kommissionen har underrettet Parlamentet og Rådet om den lave gennemførelse af finansieringstekniske instrumenter ved udgangen af 2012 (jf. Ares(2013)3153620 af 1. oktober 2013). Den gennemsnitlige udbetalingsrate afspejler oprettelsen af yderligere finansieringstekniske instrumenter i 2012. Kommission vil gøre rede for situationen ved udgangen af 2013 i andet halvår af 2014. Kommissionen mener, at der i vurderingen af resultaterne også bør være fokus på opnåelsen af resultater ved hjælp af de medfinansierede finansielle instrumenter, herunder på den revolverende effekt og gearingeffekten.

Kommissionen bemærker, at der ved en detaljeret analyse skal foretages en vurdering af de forskellige situationer, som kan opstå, og der skal navnlig tages hensyn til, at de reviderede finansieringstekniske instrumenter anvendes i Bulgarien, Grækenland, Italien og Litauen, dvs. medlemsstater, der er alvorligt ramt af den økonomiske og finansielle krise.

UNDERSØGELSE AF UDVALGTE KONTROLSYSTEMER

5.38. Revisionsmyndighederne spiller en central rolle i proceduren for at opnå sikkerhed fra begyndelsen af programmeringsperioden og indførelsen af systemer.

Forordningen giver Kommissionen mulighed for at anvende en revisionsmyndigheds arbejde for at opnå den fornødne sikkerhed på visse betingelser (artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006). Kommissionen indgår i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne og begyndte allerede i 2009 at gennemgå deres metoder og revisionsresultater. Kommissionens fornyede gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde har bidraget til kapacitetsopbygning ved at give revisionsmyndighederne rådgivning, vejledning og anbefalinger.

I deres årlige aktivitetsrapporter fra 2013 foretog Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion en detaljeret vurdering af nøjagtigheden og pålideligheden af oplysningerne fra revisionerne og de resultater, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2013 (jf. punkt 2.111 B, s. 33-36, i den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og s. 42-44 i den årlige aktivitetsrapport for 2013 fra Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion).

5.39. I 2013 anførte Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion i deres respektive årlige aktivitetsrapporter, at omkring to tredjedele af afbrydelserne/suspensionerne af betalinger var baseret på revisionsresultater, som revisionsmyndighederne havde forelagt for Kommissionen (jf. s. 45 i den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og bilag VII 2.1.1.1 til den årlige aktivitetsrapport for 2013 fra Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion). Kommissionen understreger, at afbrydelses- og præsuspensionsprocedurerne i 2013 vedrørte 181 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden og betalingsanmodninger til et beløb af næsten 6 mia. EUR indgivet af medlemsstaterne, der ikke blev udbetalt, medmindre Kommissionen modtog yderligere dokumentation for, at de pågældende medlemsstater havde foretaget alle nødvendige korrektioner.

Med hensyn til ESF har Kommissionen som anført på s. 49 i den årlige aktivitetsrapport for 2013 fra Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion fremsendt 12 advarselsskrivelser og 19 præsuspensionsskrivelser, og den afbrød 25 betalinger og suspenderede 11 operationelle programmer. Betalingsanmodninger til et samlet beløb på 348,8 mio. EUR blev afbrudt.

5.41. Kommissionen henviser til sin omfattende revisionsundersøgelse vedrørende revisionsmyndighedernes arbejde, inden den beslutter at anvende deres arbejde formelt, herunder gennem genudførelse af revisionsmyndighedernes revisioner af transaktioner (jf. begge generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter). Generaldirektoraterne konkluderede i denne forbindelse, at det arbejde, der blev udført af henholdsvis 40 og 81 af de 113 revisionsmyndigheder med ansvar for omkring 90 % af EFRU/Samhørighedsfondens tildeling og 91 % af ESF-programmerne, generelt kan anvendes.

5.42. Kommissionen mener, at medlemsstaterne og Kommissionen har styrket den interne kontrolramme for 2007-2013-programmerne i forhold til tidligere programmeringsperioder. Det bidrager til at sikre en lovlig og formelt rigtig anvendelse af samhørighedsmidlerne.

5.46. Ved efterprøvelsen af fejlforekomsterne i forbindelse med den årlige aktivitetsrapport tog Kommissionen hensyn til alle de oplysninger, der var indhentet forud for vurderingen.

Kommissionen understreger, at Rettens resultater ikke indvirker på de afgivne revisionserklæringer eller på antallet af forbehold, og at de kun har en mindre indvirkning på kvantificeringen af udtrykte forbehold.

Kommissionen bemærker, at de 39 programmer, som Retten nævner, under alle omstændigheder svarer til det arbejde, der blev udført af 13 af de 113 revisionsmyndigheder med ansvar for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden. Kommissionen bemærker ligeledes, at det spørgsmål, der blev rejst vedrørende de spanske programmer, vedrører ét nationalt bemyndiget organ, som anmeldte udgifter for ni regionale EFRU-programmer i 2013.

Med hensyn til Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion henviser Kommissionen til sine svar på punkt 6.34 og 6.35.

Tekstboks 5.6 – Eksempler på svagheder i Kommissionens efterprøvelse af de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde rapporteret

Andet afsnit:

Alle de nederlandske EFRU-programmer blev tildelt artikel 73-status den 30. oktober 2013 på grundlag af et omfattende revisionsarbejde. Kommissionen drog den positive konklusion, at der ikke var noget revisionsbevis, der satte spørgsmålstegn ved kvaliteten af den nederlandske revisionsmyndigheds arbejde.

5.48. Kommissionen mener, at den har robuste og harmoniserede systemer til analyse af de årlige kontrolrapporter vedrørende de to generaldirektorater med ansvar for samhørighedspolitikken. De årlige kontrolrapporter analyseres imidlertid individuelt, og den endelige vurdering afhænger af den faglige vurdering, der foretages af de ansvarlige revisorer, som tager højde for alle foreliggende oplysninger ved udarbejdelsen af deres udtalelse. Der kan således forekomme små variationer, og det er acceptabelt, så længe hovedkonklusionerne ikke afviger væsentligt.

5.50. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 5.41. Generaldirektoraternes arbejde omfattede en omfattende undersøgelse på stedet, herunder genudførelse af systemrevisioner og revisioner af transaktioner på støttemodtagerniveau.

Andet led:

Kommissionen har gennemført en specifik risikobaseret revision på stedet for at sikre, at de rapporterede korrektioner for 68 OP'er i de sidste tre år er effektivt gennemført, og hvis der er tvivl, eller hvis dokumentationen ikke er tilstrækkelig, trækkes de pågældende beløb fra de samlede finansielle korrektioner, der indgår i beregningen af restfejlføremkomsten.

5.51. Kommissionen har indført en grundig kontrolprocedure, der omfatter kontrolbesøg på stedet, for at sikre, at de fejlføremkomster, der rapporteres af revisionsmyndighederne, er nøjagtige og pålidelige. Kommissionen anvender alternativt faste korrektioner, hvis den mener, at fejlføremkomsterne er upålidelige. Kommissionens vurdering skal ses i en større sammenhæng med dens gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde, der omfatter en omfattende fornyet gennemgang (jf. Kommissionens svar på punkt 5.41 og 5.54). Kommissionen foretager ligeledes risikobaserede revisioner for at kontrollere nøjagtigheden af rapporterede finansielle korrektioner (se svar på punkt 5.50).

Kommissionens fælles svar på punkt 5.54 og 5.55:

Kommissionen er enig i, at Rettens og Kommissionens fejlføremkomster ikke er direkte sammenlignelige. Formålet med denne proces er imidlertid i bund og grund det samme, dvs. at vurdere risikoen for EU's budget et bestemt år.

Kommissionen tager højde for alle disse forskelle i sin vurdering, navnlig timingen, forskelle i kvantificeringen af fejl i forbindelse med offentlige indkøb og indvirkningen af faste korrektioner på programmer (jf. Kommissionens svar på punkt 11 i Revisionsrettens nævnte særberetning nr. 16/2013).

Undtagen for så vidt angår ovennævnte forskelle, mener Kommissionen, at resultaterne af Kommissionens vurdering i årsberetningen for 2013 er i overensstemmelse med de fejlføremkomster, som Retten har beregnet, hvilket har været tilfældet de sidste tre år i træk for *Generaldirektoratet* for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og de sidste to år i træk for *Generaldirektoratet* for Regionalpolitik og Bypolitik inden forelæggelsen af denne årsberetning.

Tekstboks 5.7 – Bemærkninger om Kommissionens skøn over de risikobehæftede beløb

Kommissionen noterer sig Rettens vurdering.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik har ændret sin metode til at skønne den øvre fejlforekomst for at gøre bedre brug af de tilgængelige oplysninger fra revisionsmyndighederne, hvis de vurderes at være pålidelige.

5.56. Kommissionen understreger, at en samlet restrisiko som anført af Retten kan være et supplerende kriterium for at tage yderligere forbehold i den årlige aktivitetsrapport på baggrund af en vurdering af systemet og den validerede fejlforekomst (jf. det fælles bilag 4 om væsentlighedskriterier til de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion).

5.58. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 5.50, andet led. Kommissionens foranstaltninger til kontrol af nøjagtigheden af de indberettede data fra medlemsstaterne. Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik besluttede ligeledes at øge sin revisionsdækning af data om tilbageføringer og inddrivelses indberettet af medlemsstaterne og at anvende alle tilgængelige revisionsresultater fra revisionsmyndighederne for at øge sikkerheden af indberettede data, der indgår i beregningen af den samlede restrisiko.

5.60. Kommissionen mener, at Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport har fulgt de stående instrukser for årlige aktivitetsrapporter for 2013, og at der i den henseende ikke var grund til et forbehold i forbindelse med TEN-T-programmet. Den flerårige restfejlforekomst ved den afsluttede efterfølgende kontrol af TEN-T-programmet i 2007-2013 lå under væsentlighedstærsklen på 2 %. I hele 2013 fortsatte organet endvidere med at styrke sin forudgående og efterfølgende kontrol, navnlig inden for offentlige indkøb.

Generaldirektoratet for Energi besluttede at ophæve forbeholdet i direktoratets årlige aktivitetsrapport for 2012, da:

- det højere antal efterfølgende kontroller af genopretningsprogrammet resulterede i en beregnet restrisiko i 2013, der lå under væsentlighedstærsklen på 2 %
- der derudover er blevet truffet yderligere korrigerende foranstaltninger i 2013 for at minimere risikoen, navnlig inden for offentlige indkøb.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

5.61.

Første led:

Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst rapporteret for 2013 er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de seneste fire år.

Dette bekræfter, at fejlforekomsten for programmeringsperioden 2007-2013 fortsat er stabil og betydeligt under de rapporterede fejlforekomster for programmeringsperioden 2000-2006. Dette skyldes de styrkede kontrolforanstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens strenge politik for afbrydelse/suspension af betalinger, når der konstateres mangler, som anført i den årlige aktivitetsrapport for 2013 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. punkt 2.111 F, s. 44-45). Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer/medlemsstater og træffe nødvendige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler, gennem en streng politik for afbrydelse/suspension af betalinger. I programmeringsperioden 2014-2020 er Kommissionens muligheder for at træffe korrigerende foranstaltninger blevet yderligere styrket, idet medlemsstaterne i visse situationer ikke længere får mulighed for at genanvende midler, hvilket resulterer i finansielle nettokorrekationer. Det vil være et vigtigt incitament for

medlemsstaterne til selv at påvise og korrigere fejl inden attestering af årsregnskaber over for Kommissionen.

Derudover kan Kommissionen i henhold til finansforordningen (artikel 80, stk. 4) i overensstemmelse med reglerne for samhørighedspolitikken (artikel 99, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006) anvende faste eller ekstrapolerede korrektioner, hvis det ikke er muligt præcist at identificere uretmæssigt anvendte beløb, hvilket ofte er tilfældet. Det var tilfældet for regionalpolitikken i 2013. Kommissionen har handlet inden for rammerne af sin kompetence og i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for at beskytte EU's budget. I henhold til Rettens tilgang foretages der justeringer, hvis der fastslås en forbindelse til individuelle transaktioner. Efter Kommissionens opfattelse dækkede de anvendte faste korrektioner alle de pågældende programmer og transaktioner.

Se også Kommissionens svar på punkt 1.17.

5.62. Kommissionen har truffet særlige foranstaltninger for at afbøde de konstaterede risici, hvilket især omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger såsom vejledning, videreuddannelse og forenkling ud over målrettede, risikobaserede revisioner på stedet og en stram politik for afbrydelse/suspension af betalinger og finansielle korrektioner.

Anbefaling 1:

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

I henhold til forordningen om fælles bestemmelser for programmeringsperioden 2014-2020 skal de myndigheder, der forvalter programmer, indgive en forvaltningserklæring, hvori de bekræfter oplysningerne i regnskaberne, og at det indførte kontrolsystem giver de nødvendige garantier for operationernes og de anmeldte udgifters lovlighed og formelle rigtighed, ved at gennemføre den nødvendige forvaltningskontrol i henhold til artikel 125 i forordningen. Denne erklæring skal ledsages af en rapport med et sammendrag af alle kontrol- og revisionsresultater forud for attesteringen af regnskaberne, en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de foranstaltninger, der er truffet eller planlægges til afhjælpning heraf. Kommissionen er ved at udarbejde retningslinjer til forvaltningsmyndighederne om udarbejdelse af forvaltningserklæringerne og de årlige sammendrag.

Anbefaling 2:

Kommissionen accepterer delvis denne anbefaling og henviser til udformningen af leveringssystemet i programmeringsperioden 2014-2020, da det ikke længere er muligt at ændre systemets udformning i programmeringsperioden 2007-2013.

Hovedelementerne i 2014-2020-reformen er at sikre en bedre forvaltning af udgifterne og programmerne og således øge fejlsikkerheden. Der vil bl.a. komme øget fokus på resultater, forhåndsbetingelser, der skal opfyldes ved de enkelte programmets opstart, forenkling, navnlig for støttemodtagere, og harmoniserede og forenklede støtteberettigelsesregler.

Forordningen om fælles bestemmelser for programmeringsperioden 2014-2020 indeholder ligeledes skærpede kontrolbestemmelser og krav i forhold til programmeringsperioden 2007-2013, som vil øge medlemsstaternes ansvarlighed og således sikre en mere effektiv håndtering af fejl og lovligheden og den formelle rigtighed af medfinansierede udgifter hvert år, inden programregnskaberne attesteres over for Kommissionen.

Med hensyn til vurderingen af de kontroller på første niveau, der er gennemført i programmeringsperioden 2007-2013, mener Kommissionen, at den allerede har foretaget

disse kontroller siden 2010 gennem målrettet revision af højrisikoprogrammer i forbindelse med revisionsundersøgelsen "Brobygning over sikkerhedskløften". Resultaterne af disse risikobaserede revisioner ved udgangen af 2013 blev forelagt Europa-Parlamentet i forbindelse med dechargen for 2012, og der redegøres herfor i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. s. 41 og bilag 8).

Anbefaling 3:

Kommissionen accepterer denne anbefaling og vil på grundlag af vurderingen af rapporterede sager udvikle en handlingsplan for proaktivt at sætte fokus på dette område og forbedre de nationale myndigheders administrative kapacitet og således reducere antallet af fejl som følge af manglende overholdelse af statsstøttereglerne.

Kommissionen vil ligeledes sikre, at forvaltningsmyndighederne er behørigt opmærksomme på de gældende regler, og bemærker, at COCOF-notatet fra 2012 om afklaring af behovet for at anmelde støtte til infrastrukturinvesteringer og den nye generelle gruppefritagelsesforordning, der træder i kraft den 1. juli 2014, vil bidrage til at afklare reglerne.

Anbefaling 4:

Kommissionen accepterer denne anbefaling og vil fortsat analysere dataene og rapporten hvert år.

Kommissionen vil opfordre programmyndighederne i overvågningsudvalget til at undersøge og drøfte status for gennemførelsen af finansieringstekniske instrumenter, herunder årsagerne til forsinkelserne og de eventuelle korrigerende foranstaltninger, der skal træffes.

Anbefaling 5:

Kommissionen er enig i denne anbefaling og vil i de årlige aktivitetsrapporter anføre tilfælde, hvor den ikke mener, at den har taget højde for de indberettede data om tilbagetrækninger og inddrivelses ved beregningen af den samlede restrisiko, idet der ikke var tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten af de indberettede oplysninger.

Kommissionen vil ligeledes fortsat tage højde for medlemsstaternes revisionsresultater på dette område og vil anmode revisionsmyndighederne om at foretage yderligere kontrol, hvis det er nødvendigt.

Kommissionen vil derudover øge revisionsdækningen af inddrivelses og tilbagetrækninger i de kommende år for at få yderligere direkte sikkerhed for nøjagtigheden af indrapporterede data.

Anbefaling 6:

Kommissionen accepterer denne anbefaling og vil fremlægge nærmere oplysninger i bilaget til de årlige aktivitetsrapporter i de tilfælde, hvor Kommissionen på grundlag af en vurdering af de konkrete situationer træffer en begrundet afgørelse om ikke at tage forbehold eller ikke at medtage spørgsmålet i kvantificeringen af forbeholdet.